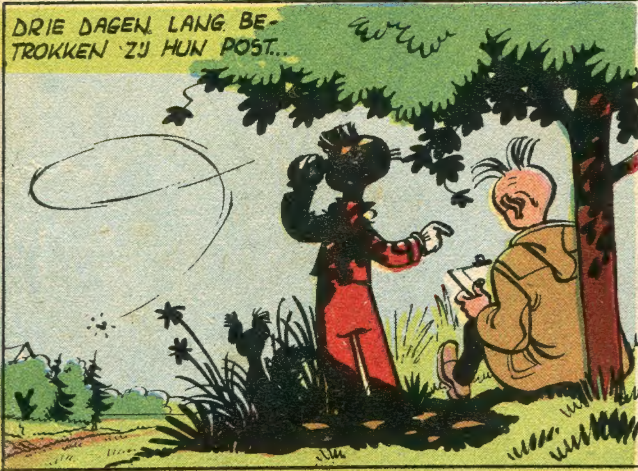
WEEKBLAD

4 frank per nummer.

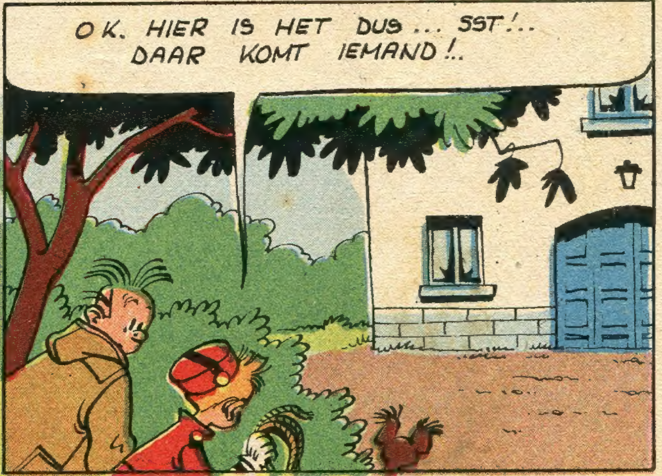
ROBBEDOES

12e JAARGANG. — Nr. 540. — 3 AUGUSTUS 1950. — 24 BLZ.

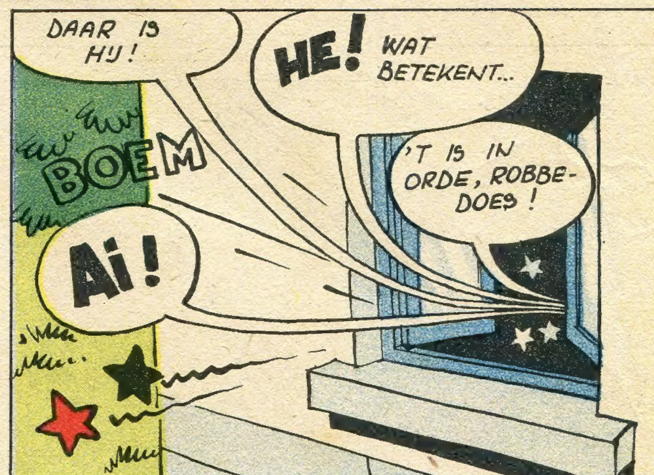

O! HET IS MAAR EEN EEKHOORNTJE. LELIJK BEEST!

SPIP HEEFT ONS DAAR EEN GROTE DIENST BEWEZEN!
KWABBERNOOT! DIE GROTE IS WEG! DE KANS IS KLAAR!

KOM! VERLIES GEEN TIJD...

DAAR IS HIJ!
HE! WAT BETEKENT...
BOEM
'T IS IN ORDE, ROBBEDOES!
Ai!

U IS WEL ZO VRIENDELIJK, MIJNHEER, OM ONS EVEN DIT TOESTELLETJE IN BRUIKLEEN AF TE STAAN?..
WE HOUDEN VAN MINIATUURVLIEGTUIGEN!..

TOT VANAVOND. WE GAAN EEN BEETJE SPELEN MET HET VLIEGTUIGJE...

WE HEBBEN MAAR EEN HALFUURTJE OM NA TE GAAN HOE WE DIT DING MOETEN GEBRUIKEN... WE MOGEN GEEN TIJD VERLIEZEN...

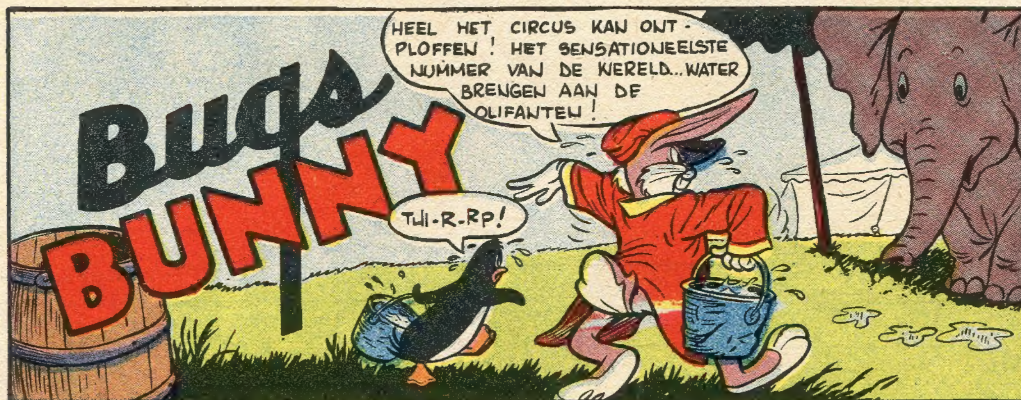

HA! HIER IS HET CONTACT... EN DIT DINGETJE DIENT OM TE DALEN, TE STIJGEN, EN UIT TE WIJKEN... LATEN WE NU MAAR AFWACHTEN...

DAMES EN HEREN, RAKKERS ALLEMAAL, IK KRIJG ER GEWOON KIPPENVEL VAN ALS IK ER AAN DENK HOE KOUD HET IS IN GROENLAND. HEEL DE WINTER IS HET KOUD, EN OOK HEEL DE ZOMER. MAAR 'S ZOMERS IS HET TOCH EEN BEETJE WARM. ALS HET DUS WARM IS, IS HET NOG KOUD, MAAR SOMS IS HET KOUDER DAN KOUD EN SOMS WARMER... U SNAPT NIETS VAN MIJN VOORDRACHT ?.. EERLIJK GESPROKEN, IK OOK NIET. MAAR LEES IN DIT NUMMER HET ARTIKEL OVER GROENLAND, DAN ZUL JE ER MEER VAN WETEN.

JE HEBT HET NU NATUURLIJK KOUD GEKREGEN. LEES DAN VLUG HET VOLGENDE ARTIKEL : "HET VUUR VERSLINDT EEN STAD"...

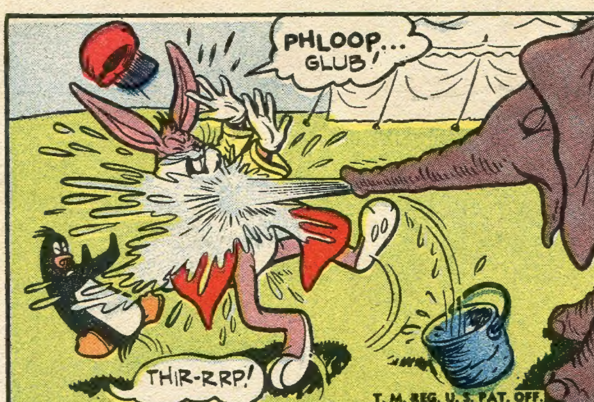
...OEF ! **IK** HEB HET WARM... NEE, 'T IS UIT... IK HOU NOOIT GEEN VOORDRACHTEN MEER !

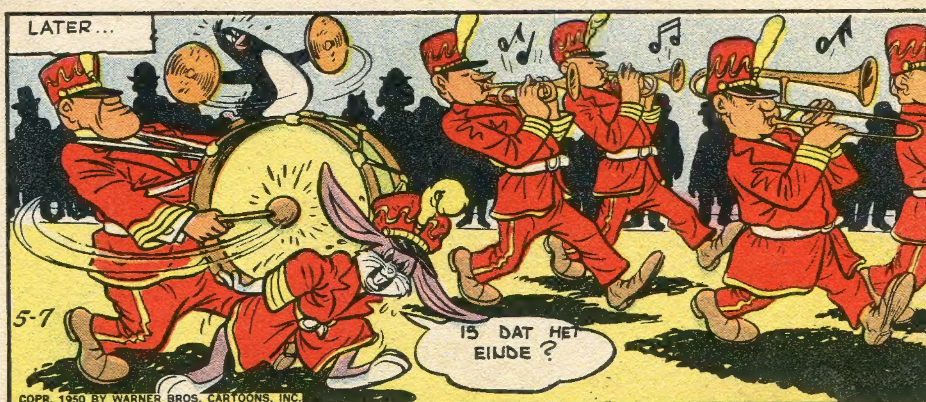

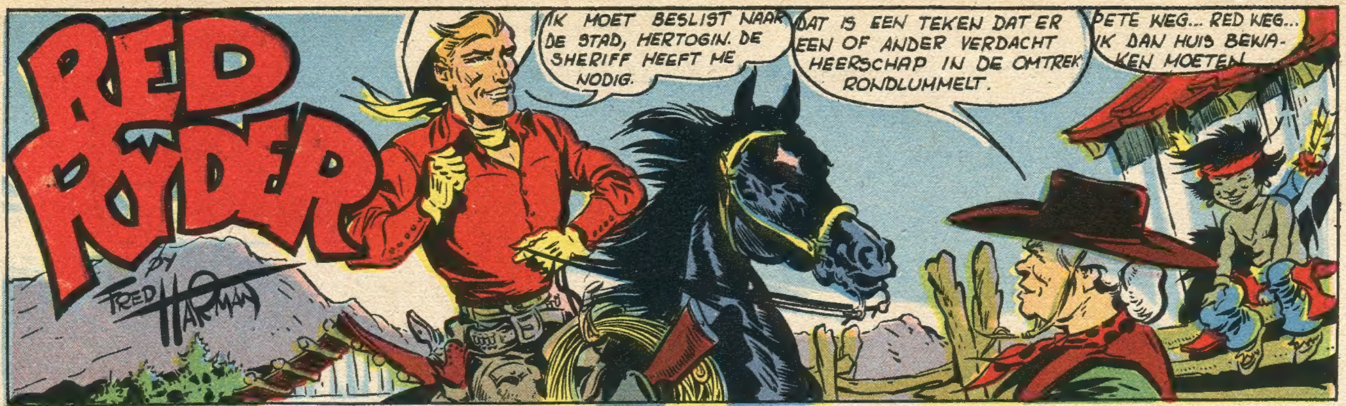

VREEMDE GEBRUIKEN

Een Flesje tegen de kwade hand

Sedert de XVIIIe eeuw heeft onder de negers van Nieuw-Orleans (Louisiana) een eigenaardig bijgeloof ingang gevonden. De mensen zijn er doodsbang voor een geest, de Vaudou, die gespecialiseerd is in het werpen van de kwade hand, het bereiden van toverdrankjes en dergelijke onzin meer. Vooral het « grijze poeder » is er geducht. Wanneer van dat poeder op de drempel van een huis gestrooid wordt, brengt dit ongeluk aan.

Maar een slimmerik kwam op het idee, een poedertje te verkopen, dat de kwade invloeden kon tegenwerken. Zo komt het, dat in bepaalde wijken van Nieuw-Orleans de huismoeders hun drempel nog dagelijks schuren met dit poeder tegen de kwade hand. Aangezien het poeder gele oker bevat, zie je daar hele rijen huizen met een okergele drempel.

RODE VLEUGEL en de MALEISE KRIS

(38)

KORTE SAMENVATTING. — De Grote Baas van de Rode Vleugel en zijn jongens, aan boord van drie observatiejachten, zitten de Maleise Kris achterna. In de Baai van Along, die met talloze eilandjes als bezaaid is, vertraagt de jonk van de Maleise Kris plotseling haar vaart. Sampans met gewapende mannen doemen op. Onder de verbaasde ogen van de Grote Baas en zijn jongens wordt de jonk van de Maleise Kris overrompeld. Sangar is de enige overlevende van de bende. In een sampan wordt hij naar het hoofdkwartier van de geheime sekte van de Rose Olifant gebracht ; hij brengt de aanvoerder om het leven en neemt zijn plaats in. De strijd tegen de Rode Vleugel is in een nieuwe faze getreden. De Rode Vleugel keert naar Hanoi terug. Karel komt een Kris op het spoor, die temidden een vloot bootjes verdwijnt.

Tsjeng wachtte een hele tijd geduldig en begon dan ongerust te worden.

Tenslotte sprak hij een koelie aan en stuurde hem naar het hotel met een boodschap :

« Karel is verdwenen in een sampan-stad ! Ik ben op de kaai. Kom. »

Tsjeng hoefde niet lang te wachten op de komst van de Rode Vleugel. Want naarmate de tijd verstreek, zonder dat er nieuws kwam, werden de jongens zenuwachtiger en ongeduldiger. De boodschap van Tsjeng kwam als antwoord op hun bange vermoedens. Eindelijk konden ze handelend optreden. Ze bestemden een taxi en weldra arriveerde de volgepropte wagen aan de kaai.

— Wel, Tsjeng ?

— Wel, Baas het is heel eenvoudig. Hij zit nog altijd op een van die sampans.

— En de Chinees, is die er ook nog ?

— Onmogelijk te zeggen ! Er is onafgebroken heen en weer geloop van Annamieten. Hoe kan ik dan de man herkennen, die hij achtervolgde ?

— En je bent er zeker van, dat Karel je niet ontsnapt is ?

— Absoluut zeker.

De Grote Baas fronste de wenkbrauwen.

— En hoelang zit hij nu al in dat wespennest ?

— Ongeveer drie kwartier, Baas.

— Dan is hij daar waarschijnlijk niet uit eigen vrije wil gebleven !

Er viel een korte stilte. Enkele van de jongens stelden zich al voor, hoe Karel daar nu misschien liggen zou, zijn lichaam met dolksteken doorboord. Of misschien hadden ze het bloedende lijk al tussen de sampans in het water laten glijden ! De stroming van de brede rivier zou het meesleuren naar zee...

— Er zal niets anders opzitten dan alle sampans afzoeken, besliste de Grote Baas

Hij bestudeerde even de situatie en legde dan in grote lijnen uit, hoe het onderzoek gebeuren moest.

Maar uitleggen en uitvoeren zijn twee totaal verschillende dingen. De jongens werden op de sampans aangezien als vreemde eenden in de bijt. Men tuurde hen met boosaardige ogen na en toen de inboorlingen zagen, dat de jongens van plan waren, om de boten te doorzoeken en alle balen rijst en koopwaren ondersteboven te keren, barstte de woede los en de jongens moesten al hun kalmte en zelfbeheersing bewaren om een gevecht te vermijden.

Uren en uren lang doorzochten ze de boten. Soms waren de boten onderling door kleine tunnels verbonden, zodat ze niet aan dek hoefden te klimmen, om van de ene boot naar de andere te gaan.

Een paar jongens van de Rode Vleugel bleven op de kaai staan en hielden de drijvende stad in het oog.

Maar toen ze die avond weer aan de oever bij elkaar kwamen, moesten ze wel bekennen, dat hun poging niets opgeleverd had. Niemand had Karel gevonden. Niemand had zelfs het geringste spoor van zijn aanwezigheid ontdekt.

— En toch is hij er, hield Tsjeng vol. Ik ben er zeker van, dat hij de sampans niet heeft kunnen verlaten.

De Grote Baas knikte. Het was voor een Europeaan haast onmogelijk, de weg in die verwarde doolhof van geheime groeperingen te vinden.

Karel was verdwenen. Was hij het slachtoffer geworden van de Zwarte Kris, of was hij ten offer gevallen aan de wraakzucht van een of andere geheime Chinese sekte ? Hoe stond de bevolking, die op de sam-

pans woonde, tegenover de Maleise Kris ?

Wie zou het ooit weten ?

De Grote Baas voelde zich ontmoedigd. Hij beval met matte stem :

— Twee van jullie moeten heel de nacht hier blijven werken. Ik ga de politiecommissaris opzoeken.

Doch de politie begon die voortdurende bezoeken van de Grote Baas beu te worden. Men weigerde kortaf, hem het politiejacht in bruikleen te geven, om in de omgeving van de sampan-stad te patroeljeren.

Kris wilde hem dus gevangen nemen. Maar waarom ?...

Dan dacht hij weer aan Tsjeng, die op de kaai stond te wachten. Misschien had die de hinderlaag gezien. Dan zou er weldra hulp opdagen.

In ieder geval, Tsjeng zou wel een middel vinden om de Grote Baas te waarschuwen en als ze bemerkten, dat Karel maar niet terugkwam, zouden ze zeker een onderzoek instellen in de sampan-stad en hem bevrijden.

Na enkele ogenblikken nadenken begon Karel zich bijna opgeruimd te voelen. Hij was er zeker van, dat hij bevrijd zou worden en bedacht, dat die schermutseling het contact herstelde tussen de Maleise Kris en de Rode Vleugel. En dat was toch de bedoeling.

Wat later kwamen enkele mannen met toortsen binnen. Ze begonnen een stuk van de houten vloer los te maken. Tussen de vloer van het ruim en de kiel was een kleine ruimte. Daar stopten ze Karel in en bonden hem vast aan armen en benen, zodat hij niet tegen de wand kon trappen, om de aandacht te trekken.

Toen begreep Karel, dat de toestand ernstig werd. Hij ging als een

HOOFDSTUK XXXVII

DE SLANGEN

TOEN Karel in de zoveelste sampan sprong, begreep hij plots, dat hij in een val gelokt was. De Chinees met de zwarte kris op zijn arm, die hij achtervolgd had door de straatjes en over de riviertjes, draaide zich plots om en uit de sampans rezen andere Chinezen op, die hem omringden en op hem afstormden.

Met de snelheid van de bliksem draaide Karel zich om en trachtte te vluchten. Hij sprong op de naastliggende sampan en rende vandaar naar een andere. Hij wilde springen, maar twee armen sloegen zich om z'n benen. Hij verloor zijn evenwicht en plofte, samen met zijn aanvaller, zwaar op het dek van de boot. Hij had zelfs de tijd niet om te springen. Tien handen grepen hem vast en in een handomdraai was hij gekneveld als een worst.

Vijf minuten later sleepte men hem over enkele sampans, bracht hem naar het ruim van een der boten en wierp hem in een donker gat. Zijn aanvallers trokken af. Ze schenen hun taak als afgedaan te beschouwen.

Langzaam trachtte Karel zijn gedachten te ordenen.

Men had hem blijkbaar beetgehad. Die Chinees had met opzet de zwarte kris op zijn arm duidelijk laten zien, om hem mee te lokken naar de sampan-stad. De Maleise

Karel werd neergelaten langs de wand van de sampan.

bezetene te keer, om zich los te rukken en bracht een Chinees een trap toe, zodat deze kreunend in een hoek vloog. Doch zijn bewakers waren te talrijk. Een van hen gaf hem met een ijzeren staaf een tik op zijn hoofd. De pijn doorschokte heel zijn lichaam. Een rood waas gleed voor zijn ogen en Karel verloor het bewustzijn.

Toen hij weer bijkwam, zat hij opgesloten in de duisternis. Boven zijn hoofd klonken stappen en hij meende de stem van Jan te horen... Hij spande zich tot het uiterste in, trachtte zich los te rukken of tenminste de prop uit zijn mond te duwen, maar tevergeefs. De passen verwijderden zich, de stemmen stierven uit en Karel was weer omringd door drukkende stilte.

Nu was de toestand werkelijk hopeloos.

Lange tijd lag Karel in de duisternis te wachten. Verschillende keren wendde hij nog een poging aan, om de touwen te doen knappen of de prop los te maken door zijn hoofd tegen de wand van de boot te drukken. Doch al zijn inspanning leverde niets op. Al wat hij bereikte was, dat de touwen nog dieper in zijn vlees sneden en dat hij zo buiten adem raakte, dat hij met die dikke prop in z'n mond bijna stikte.

Wat later verloor hij weer wat het bewustzijn en zijn geest zweefde in een koortsige nevel. De lucht begon erg bedompt te worden en hij voelde zich langzaam stikken...

Toen Karel weer bijkwam, werd hij door ruwe handen omkneld. Men had de prop uit zijn mond genomen en bij het licht van een lantaarn zag hij vier gele, ondoorgrondelijke gezichten over zich gebogen.

— Wat willen jullie ?

De gelen schenen hem niet te begrijpen.

Karel herhaalde zijn vraag in het Engels en het Pidjin. Deze keer kreeg hij antwoord.

— Jij gevangene van sekte van de Rose Olifant. Jij met ons meekomen.

Karel bemerkte eerst toen, dat ze ook zijn benen hadden losgemaakt en dat alleen zijn handen nog achter op zijn rug gebonden waren. Hij knikte ten teken, dat hij het begrepen had.

— Maar wat willen jullie eigenlijk van mij ? Ik heb toch niets gedaan.

De man, die hem aangesproken had, glimlachte raadselachtig, maar antwoordde niet.

Ze zetten Karel overeind en de man, die de aanvoerder van de bende leek, trok een lange, scherpe dolk uit zijn gordel en zei :

— Jij niet bewegen, geen woord zeggen, anders dood !

— O, goed, ik heb het al begrepen. Je hoeft je niet langer te vermoeien met ingewikkelde uitleggingen.

De ander haalde z'n schouders op en antwoordde niet meer. Ze duwden Karel op een laddertje, dat naar het dek leidde. Voorafgegaan en gevolgd door een bewaker, klom de jongeman naar boven, naar het dek van de sampan. Als hij toen geweten had, dat, op enkele tientallen meter van hem, op de kaai, enkele jongens van de Rode Vleugel de wacht hielden, zou hij misschien een wanhopige poging gewaagd hebben om te vluchten. Maar de nacht was donker en regenachtig en hij kon geen hand voor de ogen zien.

Het groepje stapte van de ene sampan naar de andere over. Weldra bevond Karel zich aan de rand van de drijvende stad. Onder hem stroomde de Rode Rivier, stroomde langzaam naar de baai van Along en voerde het vruchtbare slijk van de hoogvlakte mee...

Iemand bond een touw aan zijn boeien en Karel werd neergelaten langs de wand van de sampan. Langzaam zonk hij de duisternis in.

Een ogenblik vroeg hij zich af, of ze van plan waren hem koudweg en zonder verdere vorm van proces te verdrinken. Hij ademde een volle teug lucht in en maakte zich klaar om uit alle macht te schreeuwen... Maar tegelijk voelde hij plots onder zijn voeten een dansende kleine sloep. Een ogenblik later was een Chinees er ook en plaatste hem midden in het bootje Dan lieten twee anderen zich naar beneden glijden en gingen achter hem zitten. Weer was hij omsingeld en niet in staat, ook maar de minste beweging te maken.

De Indo-Chinezen discussieerden enkele ogenblikken onder elkaar. Dan kwam er beweging in het bootje, zo geruisloos, dat Karel nauwelijks het geplons van de roeispanen hoorde. Het geluid reikte zeker niet verder dan een meter of drie.

In plaats van zich los te maken van de schaduw der grote boten en naar het midden van de rivier te roeien, gleed het bootje een tijdlang langs de rompen der sampans, van de ene naar de andere, om tenslotte een der kanaaltjes in te varen, waar de verstikkende geur van rottende waterplanten en vuil Karel de keel toesnoerde.

Ze moesten Karel op de bodem van het bootje leggen. Met wijdopen ogen staarde hij naar de Europese huizen, die aan beide kanten van het kanaal gebouwd waren. Dan volgden inlandse huizen van eigenaardige bouw. De kleine expeditie verwijderde zich steeds verder van Hanoï.

Doch wat later gingen ze naast een andere, grotere bark liggen. Het was een halfopen sampan, bemand met vijf inboorlingen. Karel werd aan boord gehesen en in het ruim gebracht, waar men hem opnieuw stevig bond. Dan zette het vaartuig zich in beweging.

Karel lag met zijn ogen dicht. Hij hoorde, dat de roeiers hun krachten maar weinig behoefden in te spannen en daaruit besloot hij, dat ze zich stroomafwaarts lieten drijven en bijgevolg teruggingen in de richting, waaruit ze gekomen waren. De sampan schoot steeds vlugger en vlugger vooruit.

Uren gingen voorbij. Op een bepaald ogenblik hoorde hij het getoeter van een auto en het helder gerinkel van een tram. Hij leidde er uit af, dat ze weer door Hanoï voeren.

Ondanks de ernst van de toestand, kon Karel zich niet weerhouden, te glimlachen, als hij dacht aan al die slapende mensen, aan de troepen en aan de politie, die over de stad waakten, terwijl hij daar lag, machteloos, op de bodem van een sampan. Een weerloze gevangene, die een onbekend lot tegemoet ging.

Wat later versnelde de vaart van de sampan nog. De boot trilde in al haar voegen. Ze waren dus op de Rode Rivier beland en voeren ze af.

Toen een grauwe morgenschemering eindelijk wat vaal licht bracht in het ruim van de boot, voelde Karel plotseling, hoe de boot geschud werd door een karakteristieke golfslag. Hij begreep, dat ze in de Baai van Along waren. En toen dacht hij er ineens aan, dat er wel verband zou kunnen bestaan tussen de nederlaag van de Maleise Kris en die onverwachte ontvoering.

De honger begon hem te kwellen en hij probeerde de aandacht van zijn bewakers te trekken. Doch de inboorlingen gaven zich niet eens de moeite, zijn prop uit zijn mond te nemen, om te horen, wat hij te vertellen had. De chef trok alleen zijn dolk uit zijn gordel en snauwde hem fluisterend toe :

— Jij beweging maken, dood.

En Karel vroeg zich af, of dat tenslotte niet de beste oplossing was in die hopeloze toestand.

Doch hij vermande zich onmiddellijk. De Grote Baas had er zijn jongens aan gewend, nooit de moed op te geven, te vechten tot het einde en... dank zij die volharding tenslotte de overwinning te behalen.

Karel liet zich achterover zakken op het vuile riet en dwong zichzelf, een dutje te doen en uit te rusten, om zich zo fit mogelijk te voelen, als het ogenblik van de strijd zou komen.

Het was al vrij laat op de dag, toen de sampan eindelijk stilhield.

Het was plotseling helledonker geworden en Karel vroeg zich af, wat er gebeurd was. Heel eenvoudig : ze waren de grot binnengevaren, waar de vorige dag de Maleise Kris aan land gestapt was. Karel zag nu ook het fijne zand van het strand in de grot, die verlicht was met toortsen. Hij liep door een doolhof van duistere gangen en tenslotte werd hij door zijn bewakers de Boeddha-tempel ingeduwd.

Voor hem, achter een zware offersteen, stond een mandarijn met een gele kap, die zijn hoofd en gezicht bedekte. De levendige ogen, het enige, wat van het gezicht te zien was, tuurden de gevangene strak aan.

De mandarijn maakte een langzaam gebaar en de twee bewakers bogen diep en verwijderden zich. De deur viel achter hen dicht.

Karel stond alleen voor de mandarijn.

— Wie bent u ? vroeg de jongeman zonder omwegen. Ik ken u niet. Waarom heeft u me hierheen laten brengen ? Ik heb u nooit iets misdaan.

De mandarijn lachte achter het masker, boog lichtjes en mompelde :

— Al wat de Rode Vleugel doet, interesseert me in de hoogste mate.

(Wordt vervolgd.)

DE PATROELJE der Adelaren

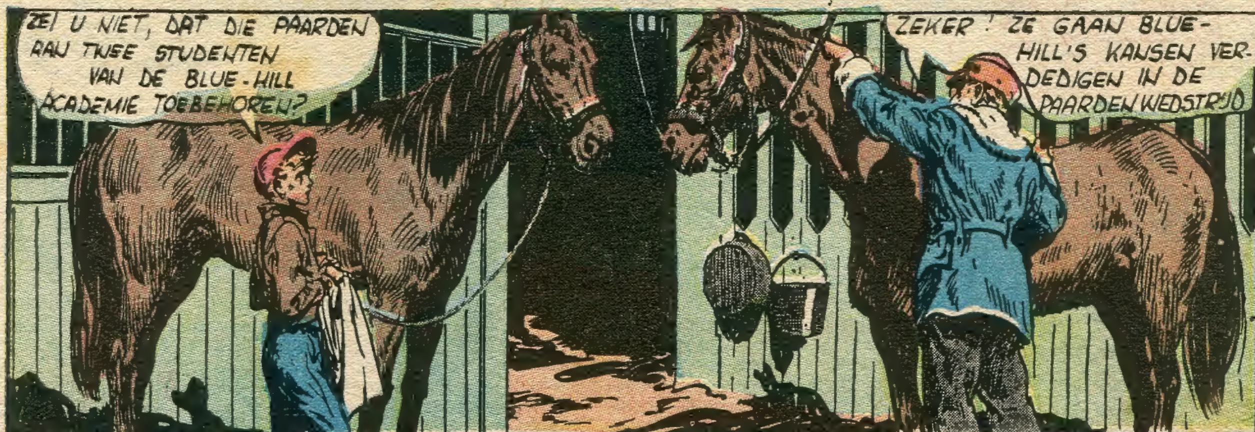

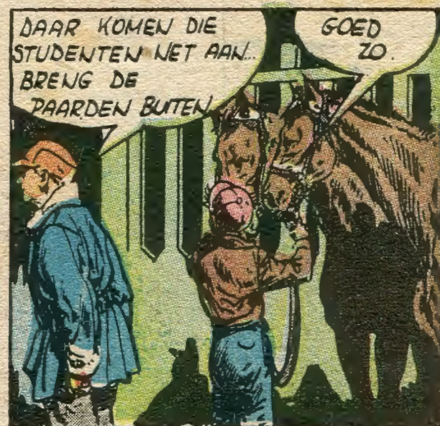
RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

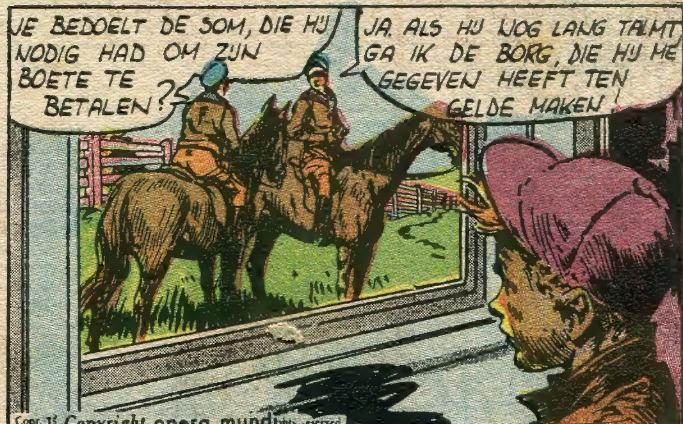

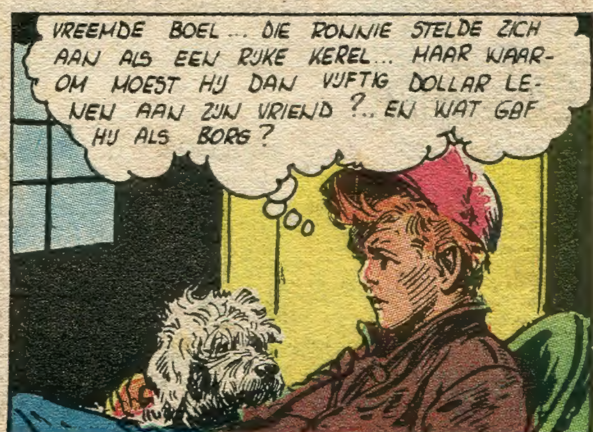

Waar komt HET ALFABET vandaan?

Waar komt ons alfabet vandaan? Wie maakte het en wanneer? Ziedaar de schitterende vraag van BILL MORE UIT BEVERE. Het is een hele geschiedenis, die ik je in 't kort vertellen ga. De naam, het woord zegt het trouwens, komt van de Grieken: alpha is de eerste leter der Grieken en bèta de tweede. Wie het alfabet nu uitvond en wanneer weet niemand. Er is vooreerst een verschil tussen... « het » alfabet en « een » alfabet! Inderdaad: er zijn ooit vele, talrijke, soms totaal van elkaar verschillende « alfabetten » of lettertekens in gebruik geweest. Laten we ons de zaak van in de aanvang voorstellen. Er bestaat geen enkel schriftteken en de mensen willen een gebeurtenis voor de toekomst vast leggen. Dan is er slechts één middel: de geschiedenis tekenen! Een tekenverhaal zonder woorden! Zo moeten het de mensen duizenden jaren gegedaan hebben. Maar niet iedereen was het gegeven even goed te tekenen en daarom drongen zich al spoedig vereenvoudigde voorstellingen op. Deze vereenvoudigde uitbeeldingen ondergingen nog vereenvoudiging zodat er op de duur slechts sobere of voor ons onverstaanbare tekens overschoten. Het oude Egyptische schrift is een voorbeeld van zulke schrijftaal. Vele tekens zijn nog duidelijk herkenbaar bijvoorbeeld dierenvormen. Maar toch gingen de Egyptenaren, zoals we aanstonds zullen zien, verder. Laat ik even opmerken dat zulk « beeldschrift » of pictographie, gelijk de geleerden dit noemen, op verschillende plaatsen van de aarde en op zeer ongelijke tijdstippen ontstond. Vooral de Indianen van Noord Amerika gebruikten de pictographie.

Een grote moeilijkheid buiten de tekenvaardigheid was dat zulk schrift voornamelijk personen, dieren of zaken voorstelde en dat men voor begrippen zoals de kracht, de goedheid, enz... andere tekens moest verzinnen, van de eerste afgeleid: zo kwam men er toe gedachten, ideeën uit te drukken: de ideographie was ontstaan. Maar nu zijn er ook volken geweest, en verschillende zelfs, die nooit een pictographie gekend hebben, die direct met conventionele (overeengekomen) tekens gewerkt hebben. Deze geschriften zijn het moeilijkst te ontcijferen. Voorbeelden: het spijkerschrift, het runenschrift der oude Germanen en de wonderbare « quippos », dit zijn koordjes met knopen, van de Peruvianen uit de tijd der Incas, de « wampoums » of schepensnoeren bij de Irokezen, waren allen « schrift »- en « lees »-systemen.

Maar een zeer grote moeilijkheid bleef: het uitspreken van die tekens, de klank. Men ging de namen die men aan de dingen gaf beluisteren en ontdekte de syllaber of « letter »-grepen — deze zijn, raar genoeg, dus ouder dan de « letters »! Men stelde vast dat in vele « woorden » dezelfde lettergreepklanken voorkwamen en ging er toe over zulke klank door één en hetzelfde teken voor te stellen. Dit kon nu misschien nog best een dierenfiguur zijn, maar de betekenis ervan was niet meer het dier maar de klank van de benaming ervan, die een rol speelde! Zulke schriftwijze noemt men syllabisch schrift.

Een volgende stap was het splitsen van deze lettergrepen in afzonderlijke tekens die de klinkers en de medeklinkers moesten voorstellen.

De hiërogliefen, het oude schrift der Egyptenaren, in de aanvang pictografisch, werd een ideografisch schrift dat later nog louter klanktekens invoerde: men kan in de hiërogliefen duidelijk drie tekens onderscheiden, ten eerste, de oudste, deze die een zuivere afbeelding van de dingen zijn, ten tweede deze die een symbolische betekenis hebben (een overeengekomen betekenis) en ten derde deze die een phonetische (uitspraak) waarde hebben (syllabe en letterteken).

Het eerste echte volwaardige alfabet hebben wij echter aan de Feniciërs te danken. Deze ontleenden bij de Egyptenaren een twaalf of dertiental letters. Jullie moeten weten dat de Feniciërs geboren handelaars en dus practische lui waren, die duizenden jaren geleden, dagelijks met de Egyptenaren in betrekking waren. Het rijke, maar danig ingewikkelde schrift van deze laatsten was hun te moeilijk, niet « effectief » genoeg! Zij schiepen dan een alfabet dat bestond uit 22 letters: Alef, beth, guimel, daleth, hé, vau, zaïn, heth, teth, iod, kaf, lamed, mem, nun, samech, aïn, phé, çade, quof, resh, sin, tau.

De Grieken maakten zich het Fenicisch alphabet eigen en vervolmaakten het, later namen de Romeinen het over, die het op hun beurt omvormden en zo is het tot ons gekomen. En nu om te sluiten:

Je ziet dat er in die aloude tijd ook taalgeleerden waren die zich met... het « moderniseren der spelling » bezig hielden! Jullie kunnen zich overigens niet indenken hoe vreselijk ingewikkeld die oude Oosterse talen zijn. Velen zullen bijvoorbeeld niet weten dat het Chinees eigenlijk niet met letters geschreven wordt... of beter « geschilderd »! Elk woord heeft een eigen, voor ons grillige, voorstelling. Komt daarbij nog dat de betekenis van het woord oneindig veel kan verschillen naar gelang de toonhoogte waarop het woord uitgesproken (of soms gezogen) wordt! En zo zouden wij van verschillende van die oudere talen zeer eigenaardige dingen kunnen zeggen... ware daar niet Sjarel de Zetter! Maar zij, die er alles van willen weten, moeten later maar de « oude talen » gaan bestuderen! Intussen roep ik ze dan toe: **Met Robbedoes voorult en vooraan.**

Snuffeltje.

RUNEN SCHRIFT.

WAMPOUMS.

QUIPPOS

FENICIË

JERUZALEM

ALEF, BETH, GUIMEL, DALETH, HÉ, VAU, ZAÏN, HETH, TETH, IOD, KAF, LAMED, MEM, NUN, SAMECH, AÏN, PHÉ, ÇADE, QUOF, RESH, SIN, TAU

Een Luchtvaart-verzameling

De vorige keer vertelden we, hoe ons materiaal voor een typen-verzameling bijeen te krijgen. We hebben toen niet gesproken over het zelf nemen van foto's. Voor onze lezers is het zelf gaan fotograferen van vliegtuigen inderdaad niet zo gemakkelijk. Er zijn in ons land maar weinig vliegvelden met een druk verkeer, en hoogstens twee of drie luchtvaart-meetings per jaar. Een goede gelegenheid was b. v. de meeting te Antwerpen op 25 Juni l. l., maar ook hier was, voor een gewoon toeschouwer, de mogelijkheid tot het maken van opnamen niet zeer groot. Wanneer je over een fototoestel beschikt, is het natuurlijk altijd de moeite waard, dit mede te nemen als je naar een vliegveld gaat. Fotografeer echter nooit een vliegtuig van te ver. Ook niet als het voorbij vliegt. De meeste liefhebbers-toestellen zijn niet snel genoeg om een vliegend toestel op te nemen, en de uitslag is dan meestal ver van bevredigend. Wanneer je dus niet over een tamelijk geperfectionneerd toestel beschikt, bepaal je je best tot het opnemen van stilstaande vliegtuigen.

Tot zover onze typen-verzameling. Laten we nu eens kijken hoe we aan het materiaal geraken, wanneer we een andere specialisatie gekozen hebben.

VLIEGTUIGMOTOREN

Hierbij geldt ongeveer hetzelfde als bij de typen. Veel gegevens kan men uit een goed tijdschrift halen, terwijl men zich verder tot de fabrieken zal kunnen richten. Zoals reeds gezegd, moet men over enige technische kennis beschikken om een verzameling over vliegtuigmotoren aan te leggen. Over zelf fotograferen van motoren gaan we hier niet spreken. Dit is voor onze lezers praktisch onmogelijk.

GESCHIEDENIS

Hiertoe zijn weer de tijdschriften van groot nut. Best neemt men een of meer bladen, uitgegeven in het land, waarvan men de geschiedenis der luchtvaart wil bestuderen. Neemt men internationale luchtvaartgeschiedenis, dan neemt men best het meest bekende blad uit enkele der grootste luchtvaartlanden (Engeland, Amerika, Nederland, Duitsland, Frankrijk).

LANDEN

Daar dit in feite een verzameling is van meerdere andere onderwerpen, geldt hier wat onder die onderwerpen gezegd wordt. (Typen, geschiedenis, luchtlijnen, luchtmacht, enz.)

LUCHTLIJNEN

Zoals steeds een goed tijdschrift, en verder de publiciteitsdiensten der luchtlijn(en) waarin men zich specialiseert. Wanneer je naar deze diensten schrijft, let dan, voor wat je briefje betreft, op wat we over schrijven zegden onder « Typen ». Woont men in de nabijheid van een vliegveld met een omheining voor het publiek, dan kan men door regelmatige bezoeken, al heel wat interessante gegevens verzamelen (o. a. registraties, type in dienst, kleuren der toestellen, enz.).

LUCHTMACHTEN

Als liefhebber bepalen we ons best tot het verzamelen van datgene wat we over de luchtmachten in kwestie in tijdschriften en boeken vinden. Ga nooit rondneuzen in de buurt van militaire vliegvelden om gegevens te verzamelen, en tracht zeker nooit zonder toelating militaire toestellen te fotograferen. Als je gepakt wordt, zou je enkele onaangename ogenblikken kunnen doormaken. De Belgische Luchtmacht heeft een z. g. persofficier in dienst, doch wanneer je zelf geen blad uitgeeft of als beroepsjournalist aan 'n blad verbonden bent, is er al weinig kans, dat je hier gegevens kunt bekomen.

REGISTRATIES

Wanneer je dit werkelijk ernstig aanpakt kan je tamelijk gemakkelijk materiaal verzamelen. Een bezoek aan een vliegveld kan al heel wat interessante gegevens opleveren. Verder kan je in tijdschriften en boeken ook veel vinden. In sommige landen, o. a. Nederland en België, kan je inlichtingen omtrent het Burgerlijke Register aanvragen aan de dienst, die deze registraties toekent. Voor het Nederlandse register kan je verder met nut het blad « Vliegwereld » raadplegen, en voor het Belgische is er onze eigen rubriek in het RVC-hoekje.

TECHNIEK

Wie materiaal over luchtvaarttechniek gaat verzamelen, vindt veel materiaal in tijdschriften, vakboeken, en kan verder ook aan de fabrieken schrijven.

MODELBOUW

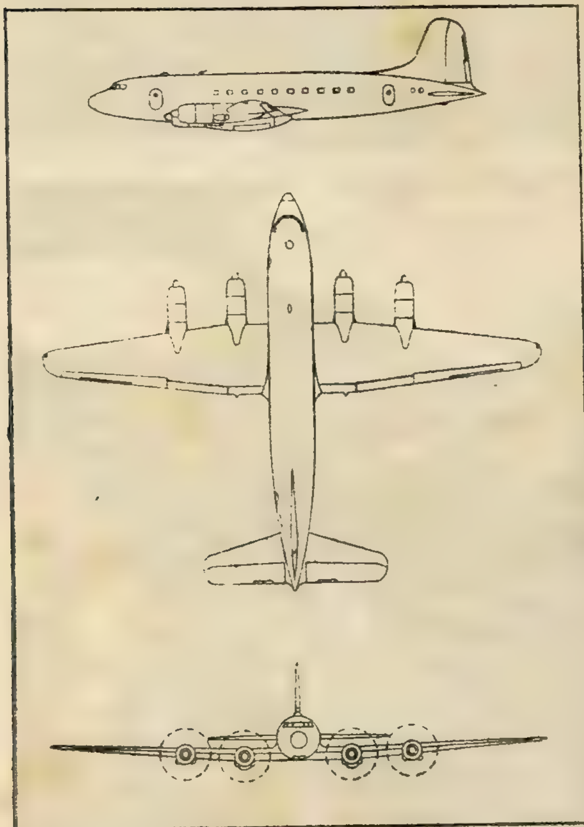
Er bestaan goede tijdschriften over modelbouw, benevens enkele goede boeken. Plans en boekjes kan men zich aanschaffen in de gespecialiseerde winkels, die in de grote steden als Antwerpen en Brussel te vinden zijn.

Nu we een algemeen gedacht hebben, hoe we aan ons materiaal kunnen geraken, kunnen we eens gaan kijken, hoe we dit gaan bijhouden. Hiertoe bestaan weer verschillende methoden, de éne al beter dan de andere, doch waarvan er sommige het nadeel hebben, nogal duur te zijn. Hoe de doorsnee-verzamelaar het best aanpakt, zien we in een volgende bijdrage van deze reeks.

Vlieger BOB.

ONS MAATSCHETSENHOEKJE.

Handley Page Hermes 5

Verscheen voor het eerst in het openbaar tijdens de SBAC-Show in September 1949. Is uitgerust met vier Bristol Theseus schroefstraalmotoren. Er zijn er tot nu toe twee besteld. Spanwijdte 34,44 m. Lengte 29,51 m. Totaal gewicht 38.100 Kgr. Kruissnelheid 555 Km.-u. Passagiers 40.

(Maatschets Copyright Aeronautics.)

Ga je naar zee ?
Dan doe je mee aan de

Grote Strandwedstrijden van Robbedoes

voor jongens en meisjes. Ze worden georganiseerd in Juli en Augustus, in alle badplaatsen.

Als je niet mee doet, kan je ook geen van de mooie prijzen winnen.

Waar je ook bent aan de kust, kijk goed uit je ogen, want de data en de voorwaarden tot deelname worden in de badplaatsen zelf bekend gemaakt door aanplakbiljetten.

DEZE WEEK :

Op 3 Augustus, 15 uur, te **Koksijde.** Inschrijvingen : « Au Moka », Zeedijk 58.

4 Augustus, 15 uur, te **Nieuwpoort-Baden.** Inschrijvingen : Agentschap Cesar Pylyser, Albert I-laan 108.

5 Augustus, 15 uur, te **Westende.** Inschrijvingen : Syndicaat voor Initiatieven van Westende-Strand, Koningin Astridplein.

6 Augustus, 15 uur, te **Blankenberge.** Inschrijvingen : Inlichtingenbureau van het Casino.

7 Augustus, 15 uur, te **Middelkerke.** Inschrijvingen : Bureau van het officieel feestcomité, Tennisvelden.

8 Augustus, 15 uur, te **Mariakerke.** Inschrijvingen : Hotel van het Kursaal.

9 Augustus, 15 uur, te **Bredene.** Inschrijvingen : Postkantoor, Duinstraat.

Geheime Boodschap

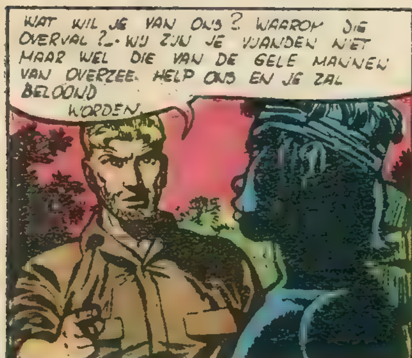
R—8X47 —4S14R +9CH 619N 92X4C2082 4374RS 796Z4XXN K243N14R S295— PS642 X4N—14R H0N19C 9N634847 R3J13 5H437 +96H48X 4N74R—8X 47—4SR 9KX4RS4NR 9KX 4R4SJ4S 63J74NS H0N19C 9N6345479X NH48X4N Z47 4XR4+46 3NH46—X 5X4H—074NZ3JNZ 4036S64 K4N741R 34N74N 4N1 R34N 73NX46J4S54 +4X56.

De Zwarte Draak

Onze Amerikaanse vrienden worden doo: de Mol's overvallen en gevangen genomen.

DE MOI'S LATEN TAO AAN ZIJN LOT OVER EN ONDER STRENGE BEWAKING WORDEN ONZE VRIENDEN OPGELEID.

WAAR BRENGEN ZE ONS NAARTOE?

WAARSCHIJNLIJK NAAR HUN DORP

URENLANG DRINGT DE KLEINE KARAVAAN DIEPER HET GEBERGTE BINNEN OVER EEN NAUWELIJKS GEBAAND PAD

WAT GAAT ER MET ONS GEBEUREN?

O! JE HOEFT JE IN IEDER GEVAL GEEN ILLUSIES TE MAKEN!

ZOUDEN WE NIET GOED DOEN MET DE PLANNEN TE VERNIETIGEN?

EINDELIJK, NA EEN LANGE PIJNLIJKE TOCHT KOMT HET DORP DER MOI'S IN 'T ZICHT. IN EEN BEBOSTE VALLEI HEBBEN ZE HUN PAALWONINGEN GEBOUWD.

IK GELOOF, DAT DIT HET EINDE IS VAN ONZE AVONTUREN, JONGENS

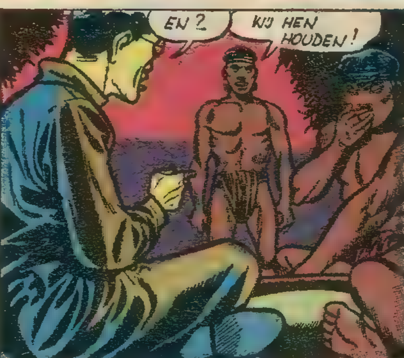

WAAR IS DE GELE MAN MET DE SCHUINE OGEN?

HIJ WACHT, TUANG. (1)

M. HEESTER

HIJ IS NIET DOM, DIE WILDE! OCH, HET VOORNAAMSTE IS DAT DE GENERALE STAF DE PLANNEN IN HANDEN KRIJGT. MAAR MISSCHIEN HEBBEN DE AMERIKANEN ZE AL VERNIETIGD!

KOM! IK MIDDEL KENNEN OM HEN TE DOEN PRATEN!

ZE SCHIJNEN ONS NIET ERG TE VERTROUWEN! DIE KEREL HOUDT ONS VOORTDUREND IN HET OOG!

DAT WE DE PLANNEN ZO VER HEBBEN MEEGESLEEPT OM ZE HIER TE MOETEN VERNIETIGEN!

NOG EEN GELUK DAT ZE ONS LOSGEMAAKT HEBBEN.

GROENLAND, het grootste eiland ter wereld

Wij kunnen ons Groenland, het grootste eiland ter wereld, moeilijk anders voorstellen dan als één reusachtige ijskoek! Een ijskoek van ruim twee millioen vierkante kilometer ten noorden van Canada. Maar als de zomer daar in het land is, komen 88.000 vierkante kilometer onder de ijskorst vandaan, die soms honderden meters dik is. De dalen worden groen, bloemen ontluiken bij het licht der middernachtzon en het is er dan best uit te houden!

EEN BROKJE GESCHIEDENIS.

Omtrent het jaar 1000 ontdekte een Noor Groenland. Eric de Noorman, van wie verteld wordt, dat hij lang voor Columbus Amerika ontdekte, trachtte het land te koloniseren en bracht er het katholiek geloof. Inderdaad bezat Groenland in 1126 een bisschop, twaalf kerken en twee kloosters. Maar dan verdwijnt dat alles weer in de nacht der tijden en wordt het land zelfs vergeten tot in het begin der 18e eeuw.

Na 400 jaar vonden de nieuwe kolonisten slechts weinig sporen meer van de vroegere beschaving. Europeanen richtten er handelskantoren in en leefden met de Eskimo's in goede nabuurschap. De Eskimo's van Groenland zijn een prachtig en gezond ras, dank zij de wijze maatregelen van het Deense bestuur, dat alle invoer van « vuurwater » verbood. Maar ook om andere redenen leeft hier een gelukkig volk. Ze betalen bijvoorbeeld geen belasting en krijgen gratis medische verzorging. Dat is alles voor rekening van het Deense bestuur.

NEDERZETTINGEN.

Zoals onze mensen naar Congo gaan om carrière te maken en geld te verdienen, trekken de Denen naar Groenland. De onzen hebben een tropenzon te trotseren, de Denen de barre kou. Maar ze trekken er graag heen en blijven er vaak hun hele leven.

Zo kent Groenland een zestig « coloni », nederzettingen of dorpen met houten huisjes. Maar naast die kokette huisjes vinden we de stenen hutten met de lange ingangstunnels van honderden Eskimo-families. Op die dorpen is een dominee, een dokter en een onderwijzer. Verder wonen er kooplui. Iedere « coloni » heeft zijn parochiaal bestuur, de « parissok », waarvan de leden gekozen worden. Die zorgen voor het handhaven der orde, het onderhouden der wetten en de zorg voor de gezondheid. Zo zie je, dat Groenland helemaal geen onbeschaafde, wilde streek is!

TWEE WERELDEN.

De Eskimo's kunnen we in twee rassen verdelen. Alles wat op de Oostkust woont, is van het Mongolen-type, terwijl de bewoners der Westkust meer Indiaanse, dus Amerikaanse trekken hebben.

Het leven is er kalm en vredig. Alleen ijsbergen kunnen af en toe rampen veroorzaken. Die zijn gewoonlijk een 75 meter hoog en smelten in de lente aan hun basis. Die basis kan tot 300 meter onder water zitten. Als zo'n ijsschol kantelt, geeft dit een kolossale waterverplaatsing. Wee het schip, dat dan in de buurt is! Het wordt onverbiddelijk mee de diepte in gezogen. Met de lente moet je voorzichtig zijn in deze streken!

Groenland kent 139 vogelsoorten en meer dan 345 verschillende gewassen in het wild. Je vindt er de poolbeer, de blauwe vos, de kariboe, de zeehond en de rob. De temperatuur kan wisselen tussen 25° onder nul en 24° boven nul. In de winter is het er bar koud, maar in de zomer kun je er aardappelen en groenten telen.

Het eigenaardigste dier van Groenland is wel de muskus-os, half os, half schaap. Als de poolwolven zo'n kudde aanvallen, gaan deze dieren in een verdedigingscirkel staan. De kleintjes in het midden en de sterkste dieren aan de kant. Het lijkt wel, of ze die pactiek van Napoleon afgekeken hebben. Zo kunnen ze dagenlang in verdedigende houding staan, ondanks sneeuwstormen en ander geweld, tot alle gevaar is afgewend. Voor wilde dieren aan de pool is dat werkelijk niet slecht!

M. M.

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub?

Ten eerste: Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede: Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde: Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je: Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen.) - De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan: Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen, vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen:

ABONNEMENT

van 10 Augustus tot einde September

VOOR NEDERLAND: Fl. 2.

VOOR BELGIE: Fr. 32.

Deze bedragen kunnen betaald worden: Voor Nederland: Per postwissel aan « Robbedoes ». Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom; voor België: Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes ». Ommeganckstraat 21. Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

Het is heel eenvoudig: Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft: je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

HUP ROBBEDOES

DE PUNTJES OP DE I'S!

In basket-ball zijn overtredingen eigenlijk maar kleinigheden. Ze werden in de spelregels opgenomen om de vaart er in te houden, om ruw spel te vermijden en om de nodige tucht onder de spelers te handhaven.

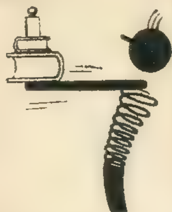
Welke straffen zijn nu voorzien voor deze lichte fouten? Om te beginnen worden de tegenstanders van de overtreder in het bezit van de bal gesteld. De bal wordt namenlijk ingegooid ter hoogte van de plaats waar de overtreding heeft plaats gehad.

Mijn spelers weten daar al het fijne van, want dergelijke overtredingen hebben ze bij wagonladingen op hun geweten. Maar met een bepaald artikeltje van het reglement hebben ze nog heel wat moeite. In de aanvalszone moet de scheidsrechter namelijk de bal in de hand geven van de speler, die met de ingooi gelast is. Zo kan er geen twijfel bestaan, welke ploeg de bal mag ingooien.

Maar laten we nu liever een lijstje van overtredingen opstellen. Ook dat heeft zijn belang.

FRANK.

WIJ BEGINNEN DE DAG ...

510
DE ARMEN HORIZONTAAL STREKKEN EN IN DIE HOUDING BLIJVEN STAAN MET EEN ZWAAR GEWICHT.- *DE ARMEN LANGZAAM IN HORIZONTALE STAND BRENGEN EN ZO VER MOGELIJK STREKKEN*

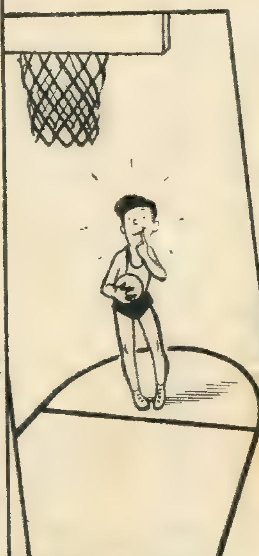
520
STAPPEN EN BEEN BUIGEN EN STREKKEN. *ZO DE KAMER RONDLOPEN. DE VOET ZO VER MOGELIJK VOORUIT STREKKEN.*

530
ROMP DRAAIEN MET EEN BEEN OP TAFEL.- *BEGINNEN ZOALS VOOR 431. DE ROMP VAN RECHTS NAAR LINKS EN VAN LINKS NAAR RECHTS DRAAIEN.*

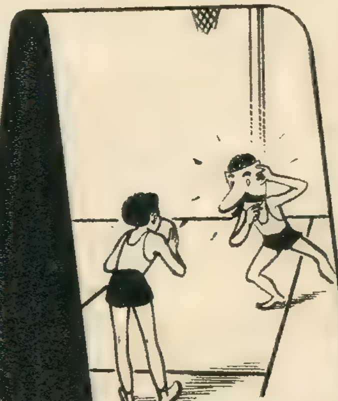
MET DE HANDEN OP DE GROND STEUNEN. VLUG DE ARMEN LATEN DOORZAKKEN EN WEER STREKKEN. INTUSSEN EVEN IN DE HANDEN KLAPPEN EN DAN WEER OP DE GROND STEUNEN.

MEER DAN 10 SECONDEN WACHTEN VOOR EEN VRIJE WORP, OF MEER DAN 5 SECONDEN VOOR DE INGOOI.

BIJ HET GOOIEN VAN EEN VRIJE WORP MET DE VOET OP DE VRIJE WORP-LIJN STAAN OF DE GROND VOOR DE VRIJE WORP-LIJN RAKEN

TIJDENS EEN VRIJE WORP DE SPELER HINDEREN OF ZIJN AANDACHT AFLEIDEN

DE BAL BUITEN SPEL GOOIEN.

MET DE BAL IN DE HAND VERDER LOPEN

EEN MISLUKTE VRIJE WORP IN EEN DOELPUNT TRACHTEN OM TE ZETTEN

TERUG OP VELD KOMEN MET DE BAL EN DEZE DAN INGOOIEN, OF VERDER SPELEN VOORDAT DE BAL EEN ANDER SPELER GERAAKT HEEFT.

vervolgt...

In veertig seconden vernietigde een vuurwolk een hele stad...

Op Martinique, een eiland van de kleine Antillen, ligt de stad St Pierre. Aan deze namen zie je al, dat het een Franse kolonie is. Op 8 Mei 1902, om kwart voor acht in de morgen schoot er een vuurwolk uit de Mont-Pelé, een vulkaan. De hitte was 1400 graden en de snelheid van de wolk 300 meter per seconde. In veertig seconden was er van deze meer dan 30.000 inwoners tellende stad niets meer over..

Ontsnapten aan deze vuurdood: kapitein en bemanning van de « Roddam », die hun schip door een enorme grondzee van zijn ankers zagen gelicht en over de riffen heen in volle zee gesmeten, buiten bereik van de vuurwolk. Ontsnapte ook nog Sam Hannibal, een neger, die in de gevangenis zat opgesloten.

Deze laatste ontsnapping was al heel wonderbaarlijk. De mensen waren erg opgewonden door de dreigende tekenen, die de uitbarsting van de vulkaan aankondigden. Zo had Sam, op van de spanning en de zenuwen, getwist met twee andere negers. Het mes was eraan te pas gekomen en Sam had zijn tegenstanders gedood. De politie hield de moordenaar aan, die door het gerecht onmiddellijk tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld werd. Sam Hannibal werd in een diepe onderaardse kerker gestopt, vanwaaruit alleen een nauw luchtgat de grond bereikte. Verder zag hij zon noch maan. Maar juist deze opsluiting maakte hem tot de enigste overlevende van St Pierre!

Na deze verschrikkelijke ramp werd een onderzoek ingesteld. Het was en bleef een raadsel, dat de Franse overheid geen maatregelen genomen had, om de bevolking aan deze dreigende ramp te onttrekken! Waarschuwingen waren er genoeg geweest!

Reeds in Februari 1902 kwamen de bewoners van Prêcheur, een gemeente op 8 Km. van de stad, vertellen, dat al hun zilverwerk aansloeg. Giftige gassen maakten alles zwart. Prêcheur lag op de helling van de vulkaan.

De maand daarop waren de riviertjes, die bij de vulkaan hun oorsprong hadden, bedekt met dode vis: vergiftigd door hetzelfde gas.

Einde Maart meldde kapitein Ferrara van het Italiaanse schip « Orsalina », dat zijn schip door een geweldige stroom van zijn ankers gerukt was en 2 Km. ver was meegesleurd. En dat gebeurde maar liefst vijftien keer achtereen! Ferrara meende te doen te hebben met een zeestroming van vulkanische oorsprong. Verschillende vissers hadden eveneens onverklaarbare verschijnselen waargenomen. Maar het bestuur van St Pierre lachte met dit alles. Die lui op zee waren zeker de zeeslang tegengekomen!

Even later kwam een dodelijk verschrikte visser melden, dat de zee om het kwartier begon te borrelen en te koken zodat de damp eraf sloeg!

De mensen schonken weinig aandacht aan al die tekens, maar de dieren zoveel te meer. Allereerst zag men de trekvogels eigenaardig doen. Ze kwamen, zoals gewoonlijk, in dichte driehoeken aanzetten. Maar inplaats van neer te strijken in de moerassige omgeving van de stad, beschreven ze een wijde boog over het eiland en... trokken naar Groenland terug.

Toen was het de beurt aan de strandvogels om de vlucht te nemen. Ze vormden een ontzaglijke wolk, die boven de stad vloog en de zon verduisterde. Na de vogels kwamen de slangen en kropen met honderden de vallei in. Overal schoten ze door het gras, maakten schapen en ossen dol, trokken de dorpen in, zodat de bewoners op de daken vluchtten. De reptielen verdwenen uiteindelijk in de richting van de zee.

Nu was toch moeilijk meer vol te houden, dat er geen gevaar dreigde!

Een solferstank verspreidde zich langzaam maar zeker over het hele eiland en bereikte ook de stad. De « Roddam » werd opgetild door één enkele vloedgolf van maar liefst vier meter! Een golf, die zo krachtig was, dat hij later waargenomen werd op de Azoren en de volgende morgen te Surabaja in het toenmalig Nederlands Indië, waar hij nog een veertig centimeter hoog was!

Toen ook begon de vulkaan te werken. Om 3 uur 's morgens kwam de eerste gulp lava met kracht naar boven, die weer op de kegel terugviel... Dat gebeurde op 9 April. De bevolking kwam in paniekstemming en het bestuur liet aanplakken, dat alle nodige maatregelen genomen waren en er geen gevaar dreigde!

28 April echter stond er een geweldige as- en dampkegel boven de krater van wel 600 meter hoog. De vulkaan begon nu ook te rommelen. Regelmatig hoorde men een dof gedreun: Tj-dong... tj-dong... tj-dong.

Bij elke stoot werd de rookkolom en de asregen dikker. De as kwam neer, ook in de stad, en bedekte mensen, vee en huizen met een gloeiende stoflaag.

Toch had de eigenlijke eerste uitbarsting eerst plaats op 2 Mei 1902. Een machtig lawaai, «alsof 10.000 zagerijen tegelijk bezig waren», steeg uit de krater op, terwijl heel het eiland zo hevig schudde, dat de straatstenen in St Pierre lossprongen. De mensen stroomden naar de kerk en voor de biechtstoelen was het een groot gedrang.

Op 3 Mei kwam de eerste grote lavastroom neer aan de Zuidoostkant van het eiland. Op die dag verliet de stoomboot « St Germain » de haven met aan boord de post voor Frankrijk. Toen de passagiers te Havere ontscheepten, hoorden ze, dat St Pierre nog slechts een verzengde woestenij was. De brieven waren de laatste tekenen van leven van ruim 30.000 personen, die levend verbrand waren.

In de avond van 7 Mei joeg een verschrikkelijke knal de bewoners uit de huizen. De zee lichtte en binnen in de berg leek het of honderden kanonnen te donderen stonden. Een regen van gloeiende slakken viel op de stad.

De lucht was zodanig van electriciteit verzadigd, dat men slechts met zijn hand door het haar hoefde te strijken om de vonken eraf te zien springen.

Toen zochten de inwoners van St Pierre een goed heenkomen, maar het was te laat! Zelfs degenen, die op die avond nog de stad uittrokken, werden door het uitslaande vuur van de vulkaan achterhaald. De volgende morgen, 8 Mei 1902, vernietigde een vuurwolk de stad en spaarde slechts de opgesloten neger Sam Hannibal, diep in zijn onderaardse kerker. Wel had hij even een vuuradem door het luchtgat voelen trekken...

De
Leeuw
van
Vlaanderen
naar het beroemde werk
van H. CONSCIENCE
Platen van Wik
Scenario van P. DURBIN

EEN EIND VERDER DUIKT BREYDEL IN HET GROENE WATER VAN DE VEST
MIS!

REEDS SNORREN PIJLEN OM HEM HEEN, MAAR BREYDEL IS HEN TE VLUG AF.
VLUG!

TIEN MINUTEN LATER IS BREYDEL THUIS
WAAR ZIJN DE ANDEREN?
NAAR HET PAND, MEESTER
HET SCHIJNT DAT ER EEN NIEUWE BELASTING GEHEVEN WORDT

GOED IK GA ER HEEN

SLUIT DE WINKEL EN ZEG AAN MOEDER DAT IK VANAVOND NIET THUISKOM. ZE HOEFT ZICH NIET ONGERUST TE MAKEN.
IN ORDE, MEESTER!

IN HET PAND.
STILTE, VRIENDEN, MEESTER BREYDEL WIL ONS SPREKEN.
HOERA!

BROEDERS, MIJ EN ONS ONBEVLEKT AMBACHT IS VANDAAG EEN BLOEDIGE HOON AANGEDAAN! DE FRANSEN HEBBEN UW DEKEN IN HET AANGEZICHT GESLAGEN! WAARMEE WIST MEN ZO'N SCHANDVLEK UIT?
HET BLOED!
LAAT ONS NAAR MALE MARCHEREN EN ST.-POL UIT ZIJN SLOT HALEN!

ONZE SCHANDE HEEFT LANG GENOEG GEDUURD! DE ZON DIE MORGEN OPGAAT MAG GEEN SLOT VAN MALE MEER BESCHIJNEN! BROEDERS ZOEKT UW SCHERPSTE WAPENS UIT EN KOMT TEGEN ELF UUR ALLEN NAAR HET EKSTERBOS BIJ ST. KRUIS!
55

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

De zon, die Piet Kwabbernoots schedel doet glimmen als een pas gepoetste spiegel, heeft ook het dichterlijk gemoed van onze rakkers in vuur en vlam gezet.

Maar niet alleen van onze rakkers, want er zit daar ergens in Aalst een dromerig rakkeresje, dat zichzelf **ILONKA** noemt en Piet zomaar zonder waarschuwing met zes dichtknollen bestookte.

Maar je moet met Piet geen medelijden hebben, hoor, Ilonka ! Stuur maar verder je knolletjes naar de tuin, al hoeven het daarom niet allemaal dichtknollen te zijn.

Uit je knollen pikte ik de beste uit om hier te laten verschijnen. Dat betekent niet, dat je « Duisternis » niet voor kritiek vatbaar is. Het is zelfs op het randje van het pathos af, wat je trouwens zelf zult merken als je je werk herleest. Vind je niet, dat je vers er veel bij zou gewonnen hebben als er geen siddering door je leden was gevaren en geen bloed in de aderen gestold ?

Toch is je knol helemaal niet zonder verdienste. Uit de serie, die je ons toestuurde, kreeg ik de indruk, dat er « wat in zit ». Doe zo voort, maar vermijd alle grootspraak en schrijf nooit wat je niet echt meent. Hier gaat je

DUISTERNIS

Zacht glijden naast mij d'eeuwige baren,
Ruisend en klotsend hun rhythmische lied,
Wijl ik in 't zwart van de nacht sta te [staren
en in de tuin van herinnering wied.

'k Sta, en ik staar in de bruisende golven,
Slechts door de maan op de koppen verlicht.
'k Voel me door smart en door weemoed [bedolven.
Waar blijft voor mij het verlossende licht ?

Eensklaps en klaar zie 'k m'n zondig ver- [leden
Traag als een film voor mijn ogen ontrold.
'k Schrik en een sidd'ring voert door mijn [leden.
't Is of het bloed me in d'aderen stolt.

'k Zie 't kwaad als zovele giftige slangen.
Ze klampen en kwellen m'n ziele dicht.
Heer, ik voel me opeens zo naar U verlangen
Zend me Uw barmhartig vergevende Licht.

ILONKA uit **Aalst.**

Heb je gezien, dat we je spelfoutjes verbeterd hebben, Ilonka ? Let maar eens op de spelling van « rhythmische » (het suffix isch behoudt de ch !) en « stolt » (geen « stold » !).

Voor **RI-RANK** uit **O. L. Vrouw-Lombeek** gelden bijna al de opmerkingen, die ik hierboven voor Ilonka neerschreef. Als je een vers hebt neergepend, **RI-RANK**, leg het dan een paar dagen opzij en lees het dan nog eens over. En schrap dan eens eerlijk al wat je vals lijkt, al wat je alleen maar hebt geschreven omdat je het mooi vond, maar dat je niet zelf hebt aangevoeld, of dat je anders hebt aangevoeld. Schrijf er ook nooit verzen bij alleen maar om een rijm te vinden op het voorgaande. Je gedicht « Als de nacht daalt » doet wat gedwongen aan. Vergeet nooit, dat het dichterlijke in de eerste plaats zit in wat je zegt, niet in de woorden, waarmee je 't zegt. Alleen met woorden als « kleen », « kille », « geren » is een gedicht niet te redden. Maar toch verdient je werk een pluimpje.

Hier laat ik het beste van je twee verzen volgen, n. l. :

MIJN DORP VERLATEN

Terwijl de zon in 't oosten gloorde,
Stapte ik traagzaam heen
naar verre onbekende oorden,
uit mijn dorpke kleen.

Mijn dorp ? ! 't Was prachtig bij 't ont- [waken ;
want de zon begoot
de bosjes bomen, huizen, daken,
met haar spett'rend goud.

De morgenlucht was rein en kille
als de dauw op 't riet.
De torenklokke klepte en, stille
klonk haar afscheidslied.

Mijn streek verlaten ? 'k Deed 't niet geren,
maar toch moest ik heen.
Doch eenmaal zou ik wederkeren
naar mijn dorpke kleen.

RI-RANK uit O. L. Vrouw-Lombeek.

Ontmoeting van Lucky Luke met de Braziliaanse papegaai Joe Carioca van Walt Disney, door **DE WITTE** uit Hofstade.

Ofschoon ik liever je proza lees dan je verzen, toch meen ik, dat je mettertijd gave verzen zult scheppen, Ri-Rank.

Hetzelfde kan ik, jammer genoeg, niet zeggen van **Arsène** uit **Watervliet.** Je zegt zelf, Arsène, dat ik niet moet denken, dat je geen blije rakker bent, omdat je vers zo pessimistisch is. Maar waarom dan pessimistische verzen neergepend, Arsène ? Van jou verwacht Snuffel nog veel flink prozawerk. Beter goed prozawerk dan een halfslachtig gedicht, vind je niet ?

De beste dichtknol van heel de tuin is van **STROPKE.** Hier is alles natuurlijk en sober. Stropke vertelt alleen maar wat hij gezien heeft en daarbij doet hij het op een ongedwongen toon. Het onderwerp is misschien niet zo verheven, maar Stropke heeft iets gekozen, waar hij aan kan. Kijk maar :

BEUKENOOTJES

Veel kindertjes lopen in 't beukenbos
Buiten de gladde paadjes.
Ze zoeken de glimmende nootjes in 't mos
en tussen de bruine blaadjes.
Hun krijsende stemmetjes, hun blije geroep,
Is al uit de verte te horen.
En 't lijkt wel een wezige tjilpende troep
van mussen tussen het koren.

STROPKE.

BLONDE TIJGER is minder dichterlijk aangelegd. Die heeft de vier en dertigste Ronde van Frankrijk van dichtbij gevolgd en brengt ons hier een spannend relaas over de zestiende rit. Een echte radioreporter zou het niet beter doen. Maar waarom vooral Kwabbernoot wou, dat die knol hier geplant werd, zullen jullie aanstonds begrijpen :

Kempische hoeve. – Tekenknol door Zwarte Luipaard uit Brugge.

WIELERREPORTAGE VAN DE 16e RIT VAN DE 34ste RONDE VAN FRANKRIJK

Reeds van in het begin af van deze wedstrijd, hebben we de ontsnapping van Jefke, die met formidabele snelheid aan de haal gaat. Maar in het peloton, dat nog bestaat uit 15 renners, wordt er niet gerust. De Baard en de Kale werpen zich voorop in de groep en jagen naar de rappe leider. De zon brand onbarmhartig op hun ruggen.

Aan Km. 75 is het ganse peloton reeds aan flarden gerukt. Hier begint de weg hevig te stijgen, maar Robbedoes en Lucky Luke, die twee felle klimmers zijn, laten Baden Powell en Blauwe Sperwer in de steek en beginnen alleen de beklimming van de Tourmalet.

Halverwege de « col » moest Robbedoes afstappen, wegens 'n lekke band, zodat Lucky alleen voort omhoog sukkelde. Jefke, die in het begin zo snel was weggewipt, lag nu langs achter te jachtbalgen en zijn adem terug te zoeken. Op de top van de eerste col noteren we de volgende stand : Eerste Lucky, die met twee minuten vier seconden voorsprong de top bereikte, gevolgd door Kwabber, Surcouf, Red Ryder, Kleine Bever, Buck Danny en Koenraad. Op 6 min. 34 sec. volgden dan nog Robbedoes, die reeds zijn bandbreuk hersteld had, Jefke en nog een vijftal andere renners.

Lucky, die zijn voorsprong reeds op 5 min.

De kerk te O. L. Vrouw Lombeek, nage- knold naar een tekening door RI-RANK.

gebracht had, moest op 50 Km. van de eindmeet afstappen wegens kaderbreuk om definitief uit deze rit uitgeschakeld te worden. Maar Robbedoes en Jefke halen hun achterstand stilaan in en op 34 Km. van het einde hebben ze dan ook de leiders te pakken en in groep gaat het naar de eindmeet. Op 2 Km. van het einde, hebben we nog een ongelukkige val, die Baden Powell, Sperwer en de Baard uitschakelen, zodat Robbedoes en Kwabbernoot alleen verder spurten. Het volk staat te roepen, te tieren en te schreeuwen, ja, de witte lijn is in 't zicht, ja... ja... het is... het is..., neen, toch niet... ja, toch wel... het is Robbedoes, die met een halve tube voorsprong de eindmeet heeft overschreden, voor het wiel van onze fameuze krak Kwabberje. Vervolgens zijn de verdere aankomsten: Surcouf, Red Ryder, Kleine Bever, Buck Danny, Jan Kordaat, Jefke, Rik Rakkers, Adelaar, Koenraad Vlamoog en de Kale.

BLONDE TIJGER 30.121 uit Staden.

Een eervolle vermelding verdienen **Bill-West** uit **Doortmeerbeek**, **Don Juan** uit **Oostende**, **Boekenwurm** uit **Ledeberg**, **Red Ranger** uit **Temse**, **De Witte Tijger** uit **Daknam** en **Vlinder** uit **Boom**. (Maar heb ik dat « Knieliedje » al niet ergens anders gehoord, Vlinder ?...)

De tekenknol van **Will Scarlett uit Elsden** was ook niet kwaad, maar wat onduidelijk. Komt er nog wat beters van je, Will ?

Met een bizondere vermelding voor de tekenknol van **Rose Wolk** uit **Burcht** sluit ik deze Knollentuin als jullie trouwe knollenplanter,

SNUFFEL.

JO KRAMER 30.414 nodigt hiermee alle rakkers uit op een heerlijk zeereisje.

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1 : Daar. — 2 : Oosters slaginstrument. — 3 : Toom. — 4 : Piano. — 5 : Beledigen. — 6 : Voorzetsel. - Bloedarmoede. — 7 : Afdeling van een school.

VERTIKAAL

1 : Landbouwwerktuig. — 2 : Bedorven. — 3 : Achterste deel van de hals. — 4 : Vrijgevig, mild. — 5 : Bitter vocht. — 6 : Eerste vrouw. — 7 : Sluw middel. — 8 : Voedsel nuttigen. — 9 : Muzieknoot. — 10 : Aan de mast. — 11 : Voegwoord. — 12 : Frans woord voor ontkenning. — 14 : Persoonlijk voornaamwoord. — 15 : Lengtemaat.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : El. — 2 : Klok, Mi. — 3 : Bridge, Ka. — 4 : Lave, Ton. — 5 : Matroos. Arre. — 6 : Ineen, Albion. — 7 : Kris, Toets. — 8 : Ezel.

Vertikaal. — 1 : Mi. — 2 : Blank. — 3 : Krater. — 4 : Livrei. — 5 : Odeons. — 6 : Kg. — 7 : Ersatz. — 8 : Loep. — 9 : Abel. — 10 : Rit. — 11 : Tros. — 12 : Koen. — 13 : Man. — 14 : Ei.

CLUBNIEUWS

Samen met mijn vriend Jos zat ik op een kerseboom. Nee, niet om kersen te eten, want zelfs met een sterk vergrootglas zou je geen kersen op die kerseboom hebben kunnen ontdekken. Het was namelijk een omgehakte boom, daarop zaten we te praten.

Dit was eigenlijk onze eerste vergadering in ons prachtig lokaal : de boomgaard van Jef.

Voor onze pas gestichte club hadden we samen een mooie naam verzonnen : « De Eensgezinden ». Eensgezindheid is het doel, dat we ons gesteld hebben, onze grote leuze. Wij denken er gewoon niet aan, veel herrie te maken, of luidruchtige propaganda te voeren. Nee we willen alleen zoveel mogelijk eensgezindheid nastreven in de schoot van onze plaatselijke club, zowel in de kleine en de grote dingen. Wij hebben elkaar beloofd, dat we vriendelijker, verdraagzamer en hulpvaardiger zouden zijn voor elkaar dan ooit tevoren. Dit lijkt heel eenvoudig, maar we hebben dan ook besloten dit ideaal zo volmaakt mogelijk te beleven.

En natuurlijk hadden we het over nieuwe leden. Jos had aan zijn neef Marcel voorgesteld om bij ons aan te sluiten. Marcel voelde er wel iets voor, op voorwaarde, dat Jos hem al zijn dubbelzegels van zijn verzameling cadeau wilde doen.

— Ik wil ze hem graag geven, zei Jos. Ik vind, dat leden van een plaatselijke club edelmoedig moeten zijn voor elkaar.

Ik gaf niet dadelijk antwoord. Ik voelde, dat er iets verkeerd was aan zijn redenering maar wat het juist was kon ik niet duidelijk uitdrukken. Maar langzamerhand zag ik de toestand duidelijker in.

— En ik vind, dat je hem de zegels niet moet geven, zei ik tenslotte. Een jongen die er al dadelijk aan denkt te profiteren van zijn lidmaatschap, zal nooit een goed lid worden, dat ook tot offers bereid is.

— Ja, dat is waar, mompelde Jos, maar we mogen toch niet te kieskeurig zijn, want dan zou het wel eens kunnen gebeuren, dat we met ons tweeën blijven.

— Wat zou dat ? Twee goede leden zijn veruit te verkiezen boven tien meelopers. Ons doel is toch niet, zoveel mogelijk leden te ronselen. Wij willen toch in de eerste plaats een club stichten waar wat in zit.

— Dat is waar, gaf Jos toe. Ik zal Marcel laten weten, dat wij hem niet nodig hebben, as hij het niet beter met de club meent.

— In orde. Als je wil, kan je nu met mij meegaan. Ik ken iemand, die wel een uitstekende vriend worden kan.

— Wie is het ? vroeg hij nieuwsgierig.

— Laten we lopen om het eerst aan de brug. Win je, dan vertel ik het onmiddellijk. Verlies je, dan moet je nog tien minuten wachten.

Zo gezegd, zo gedaan ! We liepen en... maar dat vertel ik jullie volgende week.

TOON

BRIEVENBUS

BLIKSEMFLITS, Arendonk. — Van harte gefeliciteerd met je kranig optreden. Natuurlijk mag je die jongen nu zijn lidkaart teruggeven, maar van die gelegenheid moet je dan gebruik maken om hem er weer bovenop te helpen. Wees vriendelijk voor hem en daarna geen woord weer over wat voorgevallen is. Daar zal hij je dankbaar voor zijn en meteen meer dan ooit aan de club gehecht wezen.

JO SILVERSILK, Anderlecht. — Ik heb met Robbedoes over je voorstel gesproken. Hij heeft eens fijntjes geglimlacht. « Daar hebben we al lang aan gedacht, zei hij, en het komt zeker in orde ook. Maar wij willen er niet mee voor de dag komen, voor alles stevig op zijn pootjes staat. « Dus zal je nog geduld moeten hebben, beste Jo. »

de BAARD en de KALE

de BLAUWE SPERWER

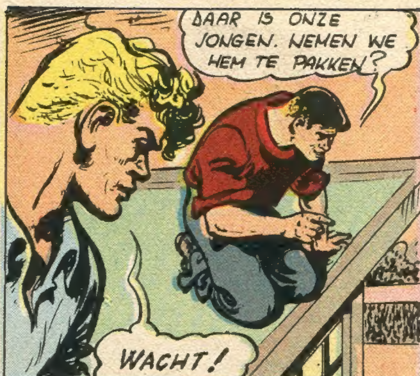
door Sirius

DE BENDE VERLIEST ERIK EN LARSEN ECHTER NIET UIT HET OOG. DE EERSTE NACHT REEDS KRIJGEN ZE BEZOEK.

Callaghan verrast...

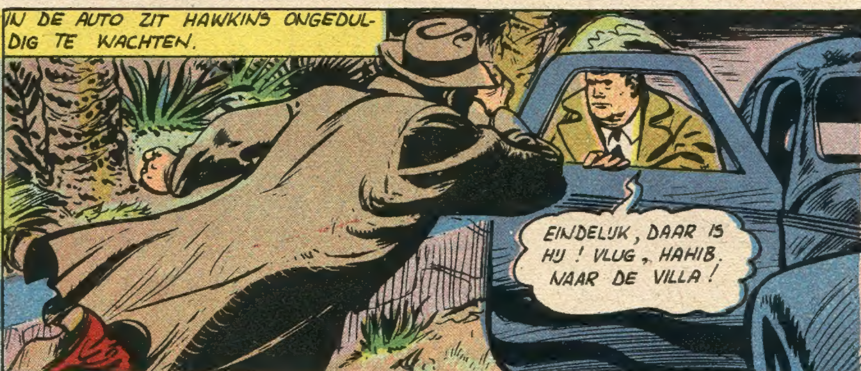

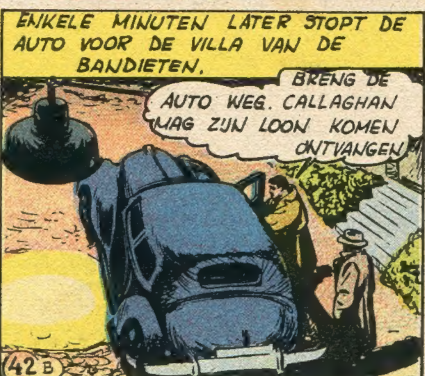

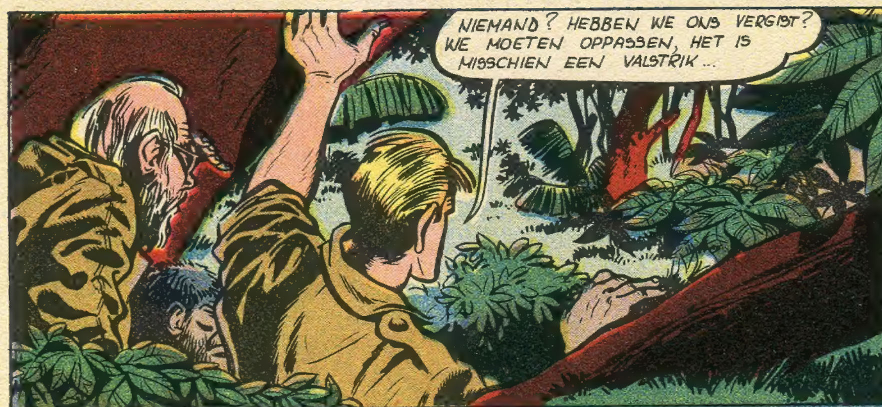
Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING

IN DE VERWARRING, DIE DOOR DE BRAND ONTSTAAN IS, SLAGEN KORDAAT, PROFESSOR BOLS EN DE VAT-FENH-LING ER IN TE ONTVLUCHTEN.

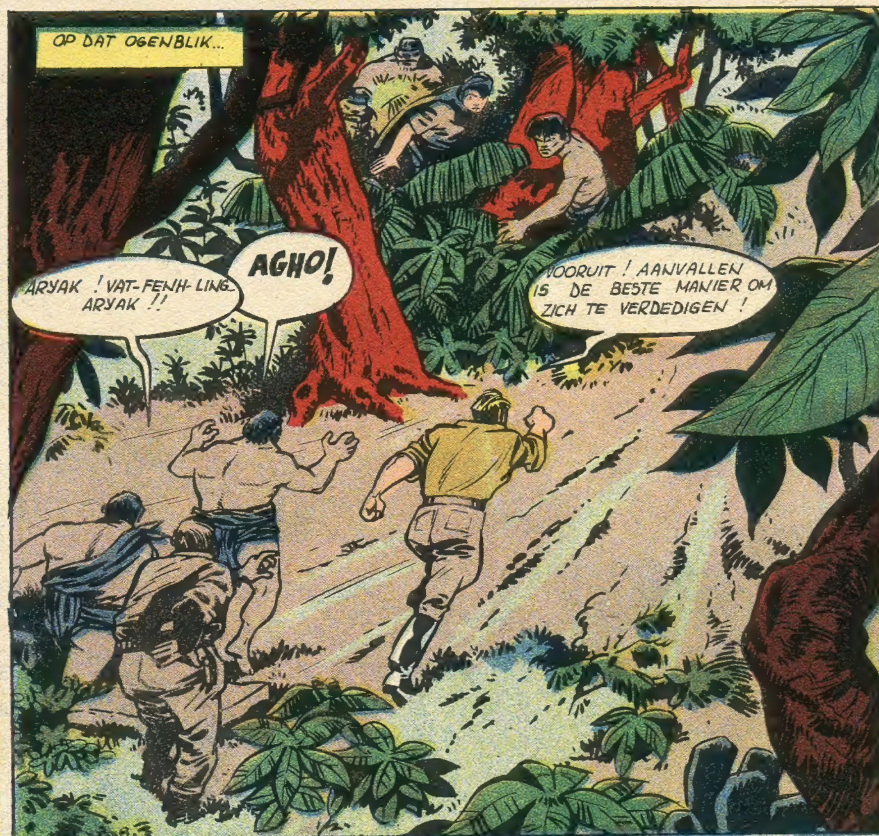

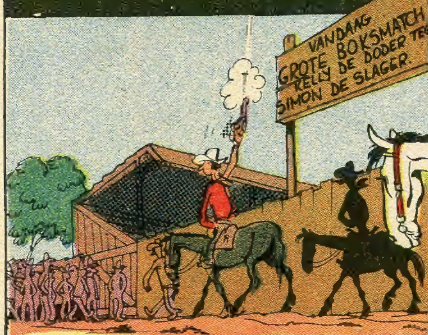

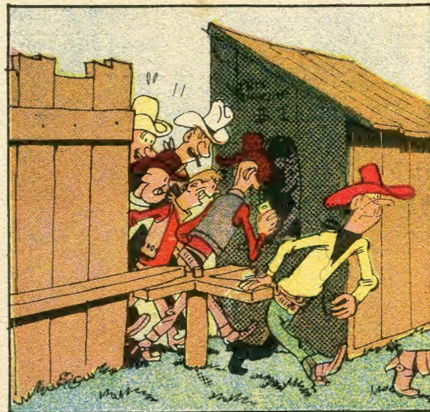

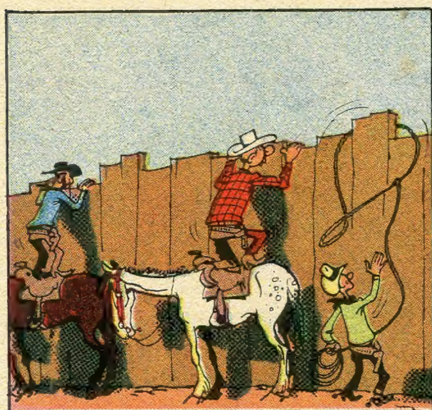
LUCKY LUKE

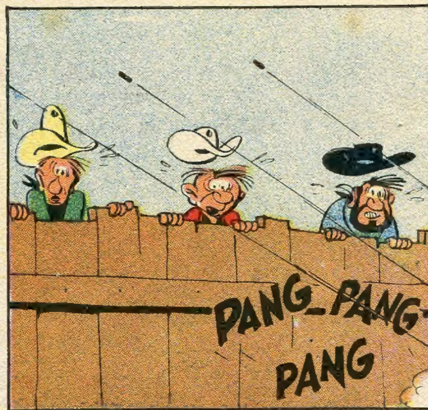
SIMON DE SLAGER EN LUCKY LUKE ZIJN KLAAR VOOR DE GROTE BOKSMATCH.

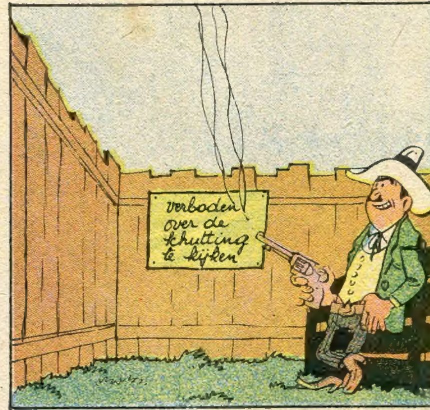

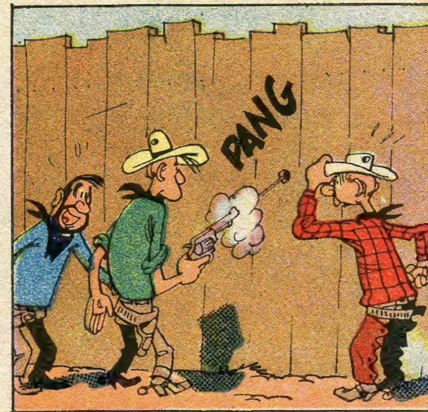

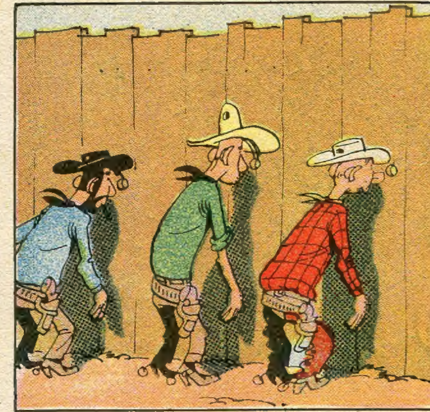

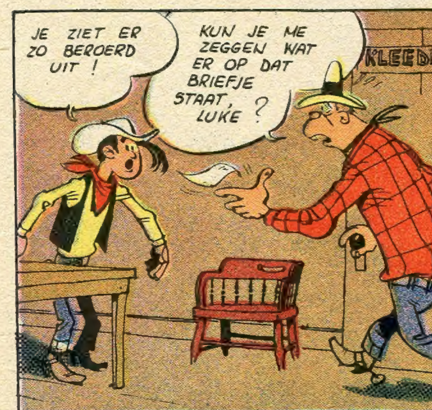

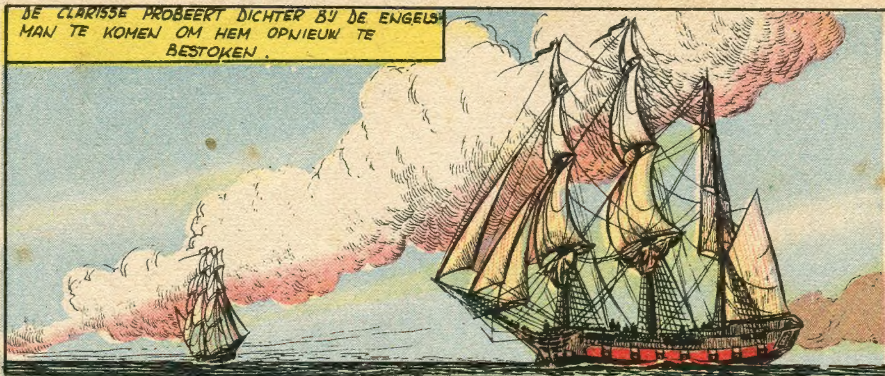

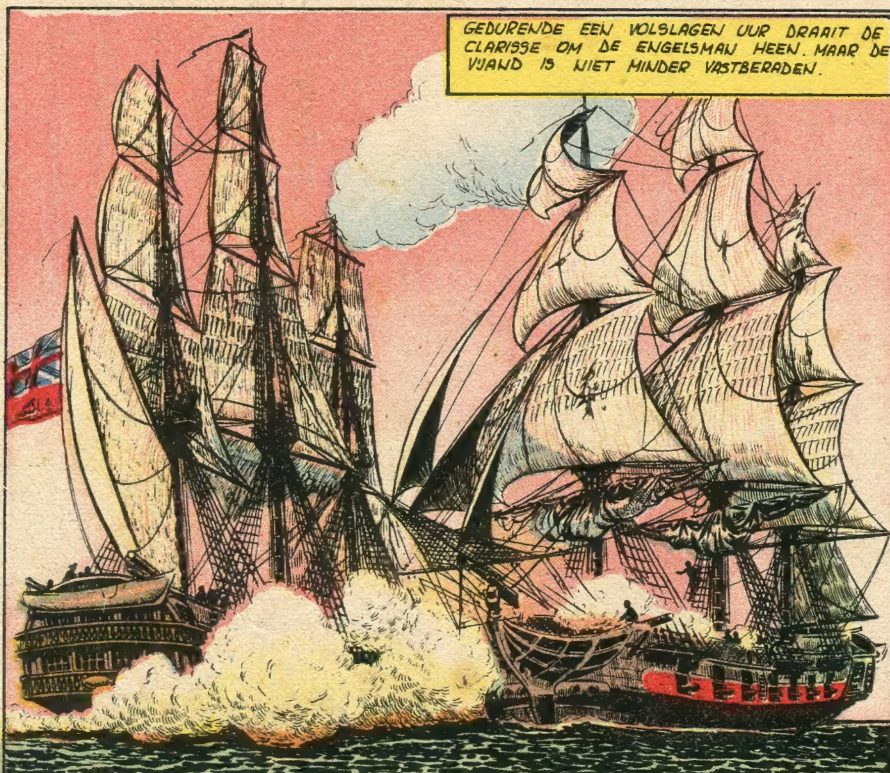

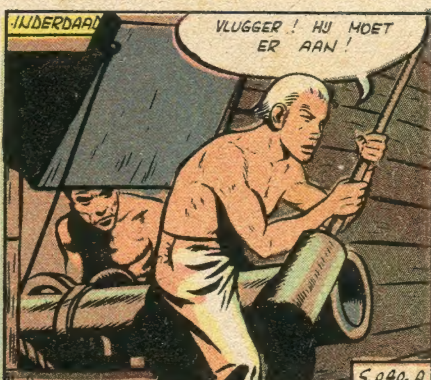

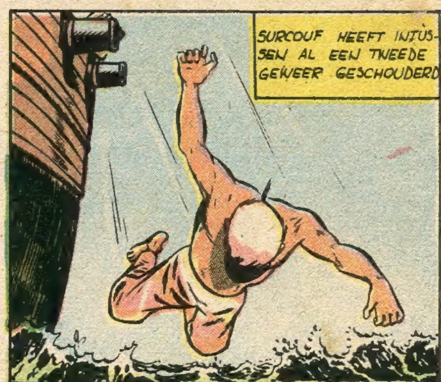

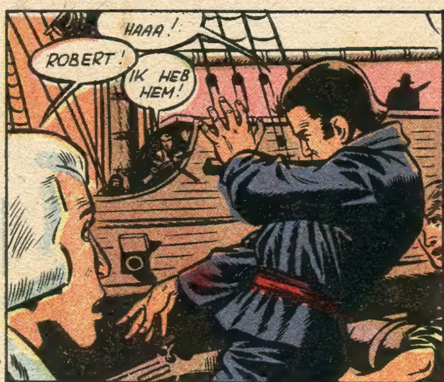

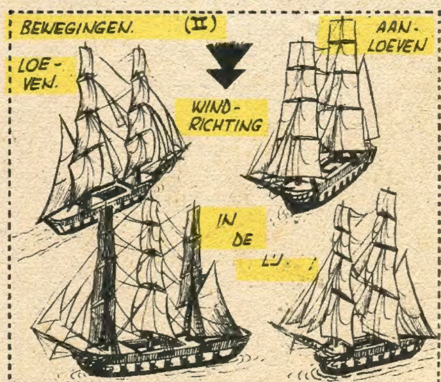

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.